

MANÁ½ELOVA DRUHÁ• VOLBA

ÁšterÁ½, 05 Áºnor 2008

Milá Danielo, i já jsem plna bolesti zavítala na tyto stránky. Moje 12ti leté manželství se totiž poslední dobou stávalo chladnějším a chladnějším. Mám velmi zmaná½elého maná½ela, který neumí oddělit Á•as na práci a udělat si Á•as na rodinu. Jeho zmaná½nění a sebevzdělávání pohltilo všechno jeho Á•as.

Já jsem Á•lovák, který byl vsazen do Prahy a se svou povahou jsem si tu ani po 10ti letech nenámla mnoho přátel. Všichni svou pozornost jsem tedy věnovala jemu i svým dvěma synům 7 a 12 letým. Nakonec jsme se tedy dostali do krize, kterou já chtěla stále řešit a vyřešit, ale on dělal mrtvého brouka. Jednoho dne jsem sedla a napsala mu email (tento způsob komunikace, mimo jiné, byl u nás standardní, manželovi to tak vyhovovalo a já byla ráda, že alespoň takto komunikuje). Dalo by se říci, že jsem ho přímě v dopise vyzývala, abychom se nějakým způsobem rozešli, když se nemůžeme dohodnout. Snad jsem si bláhově myslela, že mi po přetnutí přátelství "ne, já se nechci rozejít, dáme to nějak do pořádku". Stal se samozřejmě opak, rozloučil se se mnou slovy "...nemám tě už rád a nemohu s tebou žít jako muž mileneček. Jaké bylo mé rozčarování, najednou odešly ze mě všechny minulé zkušenosti a vyplavaly na povrch jen ty krásné věci a já s pocitem, že už je konec, jsem byla na odpis. Ob den, když jsem přes své tiché slzy začala vidět, jsem za ním začala s velkou omluvou a vysvětlením. (Ani nevím, kde se to ve mě všechno vzalo, protože jsem najednou obrátila? Snad k tomu přispělo i to, že manžel mi byl jedinou blízkou dospělou osobou, kterou teď ztrácím. Nemám bohužel moc vřídny vztah s rodiči, ani sestrou.) Dostala jsem takovou nějakou odpověď, ani ano ani ne. Samozřejmě, že jsem si z toho udělala naději a z milá. Námla vztah nebyl horoucí, ale šlo to. Po třinácti dnech jsem ráno potřebovala omluvit syna ve škole, sáhnu po manželovu služební mobilu (u nás naprosto běžná situace) a najednou na mě vykoukne přímijatá zpráva "Má milovaný Jiřku..." (byla neotevřená, více jsem nepřečetla) Pane, to byl šok.... Manžel jsem o tom neřekla, ale nakonec jsem se poděkla a tak sice o tom nemluvíme, ale on ví, že vím... o to je to horší. Abych to zkrátila, dopis, který jsem napsala, byl nakonec spoután jejich vzájemných sympatií a já jsem jim tím dala zelenou. Teď je mi moc a moc mizerně, všechno si vyřítám a neumím si představit život bez něho. Moc jsem podcenila jeho city. Je teď sice ke mně jakoby hodný, ale chladný jako led. Moc bych ho chtěla nazpět, ale je to asi marné. Je rozhodnut pro ni. Moc, moc, moc to bolí... Jana

Nechávám to na vás, kudlanstvo...

jednoznačně - Jana "zmránila" - ve snaze o zlepšení, co se dalo... Máte nějakou radu?

A víte, co udělala zkušenost a proč?

d@niela